

45 2025

WEEKKRANT
5 NOVEMBER
JAARGANG 86
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

TURNHOUT

Nooit meer oorlog!

De wereld staat op zijn kop. Dagelijks lezen we in de krant over de vele conflicten tussen volkeren, zelfs bij elk radio- of tv-nieuwsbericht word je ermee geconfronteerd. Denken we maar aan de oorlog in Oekraïne, vlak aan de grens van Europa, aan Israël en de Palestijnen die in Gaza een hevige strijd voeren. En dan wordt er nog weinig gecommuniceerd over conflicten die wat verder van ons bed liggen, zoals in Soedan, Somalië, Congo... Positief is dat er overal pogingen zijn om vrede te brengen.

Gelukkig leidden na jaren strijd op Belgische bodem de onderhandelingen in 1918 tot een vredesakkoord, alsook in 1945. Op 11 november 1918 werd de vrede ondertekend in Compiègne in Frankrijk, in een treinwagon. Het blijft belangrijk om het einde van die oorlogen te blijven herinneren zodat we nooit meer oorlogen zullen starten, maar willen streven naar vrede. Die belangrijke gebeurtenis, de 'Wapenstilstand', wordt in Turnhout herdacht op dinsdag 11 november vanaf 10.00 uur.

Twee jaar geleden interviewde ik Turnhoutenaar Marc Nuyens, reserve-officier bij het Belgische leger en organisator van de hulde- en herdenkingsviering van 'Wapenstilstand' op 11 november. Ik vroeg hem waarom die herdenking zo belangrijk is. Volgens hem is vooral de slogan 'Nooit meer oorlog!' belangrijk, opdat we zouden leren uit het verleden. Die slogan ontstond na WO I samen met het Vlaams-Nationalisme, omdat de voertaal in het leger Frans was. Zijn beide grootouders beaamden dat. De ene vertelde dat hij niets begreep van de opdrachten, de andere zei dat hij er Frans leerde. Toch lieten ze weinig los over de oorlog en één van hen stierf aan de gevolgen van de oorlog: hij was er gepakt door gas. Steeds begint er een nieuwe oorlog. Ook WO II is ontstaan uit WO I. Duitsland moest herstelbetalingen doen, maar in de jaren 30 was dat niet meer haalbaar door de economische crisis, zodat het nazisme kon groeien

en WOII begon.

Veel later, na het vallen van de Berlijnse Muur, dacht men dat men geen leger meer nodig had en begon de afbouw van de eenheden in Duitsland en het samensmelten van Belgische eenheden. De aandacht voor de eigen verdediging ebde weg, de dienstplicht werd opgeschort, maar die kan men wel onmiddellijk terug invoeren, alhoewel men geen kader en geen infrastructuur meer heeft, denk maar aan onze kazerne Blairon, de Frac... Nochtans probeert men tijdens deze regering het beroep van militair aantrekkelijker te maken. 'Nooit meer oorlog' is de beste slogan die er ooit was en daarom herdenkt men de Wapenstilstand van 11 november 1918 nog steeds. We moeten blijven ijveren voor vrede!

De herdenking op 11 november start met een eucharistieviering. Tijdens

deze herdenkingsviering om 10.00 uur in de Sint-Pieterskerk legt men de nadruk op vrede en de huidige situatie. Die viering wordt voorgedaan door Frans Sneyers, omdat hij ook een geschiedkundige en militaire achtergrond heeft. Hij vervulde zijn legerdienst bewust in het Frans in Luik bij de verpleegkundige afdeling. Daar assisteerde hij ook bij bevallingen. Tevens was hij hoofdtaalmoezenier van de gevangenen om ervoor te zorgen dat gevangenen hun rechten kregen. Frans kent de waarde van deze herdenking en van de slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog. Daarenboven worden alle gesneuvelde militairen en burgerslachtoffers van beide wereldoorlogen, van alle conflicten nadien, van hen die hun leven lieten tijdens alle humanitaire opdrachten of tijdens hun militaire dienstplicht, herdacht. Vele graven van oorlogsslachtoffers vind je terug op de Turnhoutse begraafplaats

in de Kwakkelstraat. Na de consecratie is er voor de slachtoffers een minuut stilte, daarna brengt de trompetspeler het 'Te Velde'. Na de viering speelt de organist het Volkslied van de Vlaamse Gemeenschap, de Europese Hymne en het Vaderlands lied. De Wapenstilstand-herdenking is een traditie en die moeten we in ere houden!

De viering gaat verder aan het volledig gerenoveerde Zegemonument op het Zegeplein en is het belangrijkste gebeuren. Het monument heeft een centrale plaats gekregen, je vindt er de namenlijst van alle Turnhoutse gesneuvelden, het is dus de plaats om bij elkaar te komen en stil te staan bij wat een oorlog te weeg brengt. De bloemenhulde en het spelen van de 'Last Post' zorgen voor emotionele momenten.

Vervolgens trekt de stoet naar Turnhout waar er een academische hulde- en herdenkingsviering plaatsvindt in de concertzaal van de Kunstencampus aan het Academieplein 17. Daar worden de foto's van alle Turnhoutse gesneuvelden getoond. De voorzitter van KNVRO-Kempen (Koninklijke Nationale Vereniging van Reserve-

Officieren) verwelkomt namens de Confederatie van Oud-Strijders de aanwezigen. De vaandels treden aan en er volgt een vlaggengroet. Dan is het tijd voor een toespraak van de Turnhoutse burgemeester Hannes Anaf. Na een muzikaal intermezzo houdt een zesdejaars-leerling een toespraak over 'Vrede'. Bert Hendrickx, een geschiedenisleraar van het Sint-Victorinstituut, geeft zijn leerlingen vooraf de opdracht om een uiteenzetting te schrijven over conflicten en vrede. Een jury beslist welke tekst het beste is en die leerling houdt op de academische zitting zijn/haar toespraak. De viering wordt opnieuw afgesloten met de verschillende volksliederen en de vaandels treden af. Nadien wordt er in de Typistenzaal van de Academie een receptie aangeboden door het Stadsbestuur. Iedereen is die dag van harte welkom!

Dirk Mertens

De bloemenhulde aan het Zegemonument

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Treviplus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottogem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & Leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & Leven is een uitgave van
Studeicentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godchaert
gsm 0497 28 1909
dirk.godchaert@thivset.be
Dirk Mertens
dirk.mertens8@tdenet.be
Rita Toden
tel. 0495 62 3920
rita.toden8@gmail.com
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Rita Bauwvans
(Sint-Pieter)
tel. 0441 54 38
gsm 0478 23 64 20
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
tel. 0441 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
tel. 0441 22 47
lleijssen@tdenet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 8 november

O.L.Vrouw Middellares
17.00 u. Woord- en communiedienst

Sint-Antoniuskerk (Otterstraat)
17.30 u. Eucharistieviering

O.L.Vrouw Zevendonk
18.00 u. Woord- en communiedienst

Zondag 9 november

Sint-Pieter
10.00 u. Gezongen gefundeerd jaargetijde voor familie Jules Boone

Sint-Franciscus Schorvoort
10.30 u. Woord- en communiedienst

O.L.Vrouw Middellares
10.30 u. Podse eucharistieviering

Goddijk Kind Jezus
11.00 u. Woord- en communiedienst

Pinksterkerk
11.00 u. Gezongen woord- en communiedienst
Deze week herinneren wij ons de namen van Maria Van Breda (13 november 1971), Frans Van Dooren (15 november 1985), Frans Gers (13 november 1986), Christian Verhaegen

(14 november 1987), Maria De Somer (13 november 1990), Maria Van Litsenborg (13 november 1991), Alfons Meuwis (14 november 1991), Dora Polfiet (16 november 2001)

WEEKVIERINGEN

Dinsdag 11 november

Sint-Pieter
09.00 u. Eucharistieviering
10.00 u. Herdenkingsviering "Wapenstijlstand"

Goddijk Kind Jezus
17.00 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 12 november

Sint-Pieter

09.00 u. Eucharistieviering

Donderdag 13 november

Sint-Pieter
09.00 u. Gdezen jaargetijde voor Litzette Van Bruggen

Vrijdag 14 november

Sint-Pieter
09.00 u. Eucharistieviering

Kapelank H. Kruis (Begijnhof)
11.00 u. Aanbidding in de kapel van het Heilig Aanschijs (tot 11.30 uur)

Zaterdag 15 november

Kapel Herentalsstraat
08.30 u. Eucharistieviering

2 november 2025 – Allerzielen c

Allerzielen is terugdenken aan mensen die bij ons waren, maar niet meer onder ons zijn. Allerzielen is terugdenken aan dierbaren die in ons hart en in onze liefde blijven voortleven, over de grens van het sterven heen. Allerzielen is even de pijn weer voelen van het afscheid, maar is blijven geloven dat er meer is dan alleen dit leven, eeuwig leven. Allerzielen is weer beseffen dat wij op aarde slechts op weg zijn naar het beloofde land, waar reeds velen zijn aangekomen. Allerzielen is, onder het licht van de Paaskaars, hopen dat de overledenen na de donkere tunnel van de dood nieuw licht hebben bereikt, licht dat nooit meer gedood kan worden.

Ik noem jouw naam

Als ik denk, dan hoor ik jouw naam. Als ik slaap, droom ik jouw naam. In hoe ik nu leef, beleef ik jouw naam. In mijn verdriet betraan ik jouw naam. Uit machteloosheid schreeuw ik jouw naam. Soms, heet alleen verwerk ik jouw naam. Met al mijn liefde koester ik jouw naam. Hier dichtbij me voel ik jouw naam. In deze saamhorigheid vertel ik jouw naam op dat je zult weten dat ik je niet zal vergeten. Zacht noem ik jouw naam...

Leonita Gerssen

Verleng nu je abonnement op Kerk&Leven

De herabonneringscampagne is volop bezig: je hebt de advertenties wellicht al gezien, en vond de brief in je postbus (of mailbox). Samen blijven we in 2026 verhalen brengen die verbinden, inspireren en verdiepen.

Verleng je abonnement eenvoudig door gebruik te maken van de gestructureerde mededeling bij betaling (die vind je in de brief en ook bij de advertenties op het overschrijvingsformulier). Doe dit vóór 15 november 2025, zodat je zonder onderbreking mee blijft lezen in 2026. Goed nieuws: de prijs blijft ongewijzigd. Voor hetzelfde bedrag krijg je elke week Kerk & Leven, vier keer per jaar het Otheo Magazine en onbeperkte toegang tot Otheo.be met dagelijkse inspiratie, artikelen, video's en podcasts.

Met jouw steun kunnen we verhalen blijven brengen over geloof dat leeft, dichtbij in de parodie en ver weg in de wereld. Samen houden we het vuur brandend.
Vragen?
Bel 03 210 08 30
of mail abonnementen@otheo.be

Homilie

Allerzielen 2025
Overweging
bij Apokalyps 21,1-7

‘Je bent geboren om te sterven...’, zo zingt de gekende West-Vlaamse zanger Willem Vermandere in één van zijn prachtige liederen. Inderdaad, leven én sterven horen bij elkaar. Dat beseft ikzelf maar al te goed wanneer ik als pastor werkzaam was in het UZA, waar bijna dagelijks mensen sterven. Elk sterven is een intens gebeuren, niet alleen voor degene die sterft, maar ook voor de naastbestaanden die achterblijven met gevoelens van droefheid en pijn, van leegte en gemis, van dankbaarheid om wie de overledene is geweest en wat hij voor hen heeft betekend, maar soms ook gevoelens van opstandigheid, zeker wanneer kinderen en jonge mensen sterven. Dan wordt de dood ervaren als een vijand.

Tegenover de dood plaatsen wij, gelovige christenen, het leven. Dankzij de verrijzenis van Jezus Christus mogen we geloven we dat het licht en het leven sterker zijn dan de duisternis en de dood.

We hebben zojuist geluisterd naar hoopvolle en troostende woorden uit het bijbels Boek van de Openbaring (of Apokalyps). God heeft aan Johannes in een visioen laten zien

hoe het ooit eens zal zijn. Er zal een einde komen aan deze aarde, die wel mooi is, maar waar ook vreselijke dingen gebeuren, waar kinderen en jonge mensen ziek worden en sterven, waar vaders en moeders veel te vroeg heengaan, waar mensen eenzaam zijn, ruzie maken en oorlog voeren, waar dier- en plantensoorten uitsterven en gebieden onbewoonbaar zijn door milieuvervuiling of opwarming van het klimaat.

Johannes verwoordt het als volgt: *‘Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen.’* Het woord dat hier gebruikt wordt voor ‘nieuw’ betekent: iets dat nog niet bekend is. Het is iets totaal nieuws, dat niet te vergelijken is met iets anders. En het duidt ook op een hoge kwaliteit van hemel en aarde. Het zal ongehooflijk geweldig en overweldigend zijn. En hij voegt er onmiddellijk aan toe: *‘En de zee bestond niet meer...’* De zee is in de bijbel symbool voor chaos en dood. Door te zeggen dat de zee er niet meer zal zijn, wordt duidelijk dat er geen chaos meer zal zijn, geen ellende, geen dood.

Vervolgens schrijft Johannes dat hij een machtige stem uit de hemel hoorde zeggen: *‘Zie hier de tent van God onder de mensen! Hij zal bij hen wonen...’* (zo lezen we in de oorspronkelijke vertaling!) Wie van kam-

peren houdt, weet hoe gemoedelijk dat kan zijn. Wanneer je op een camping in een huisje verblijft, voel je toch meer afstand met de andere mensen dan wanneer je kampeert in een tent. Je maakt op een of andere wijze gemakkelijker contact. Welnu, in dit visioen wordt verteld dat ook onze God in een tent gaat wonen te midden van ons. Dat betekent dat Hij heel dichtbij komt. Nu ervaren we Hem misschien wel eens veraf of misschien wel helemaal niet. Als we bijvoorbeeld te maken krijgen met ziekte of tegenslag, kan het heel goed zijn dat we ons door Hem verlaten voelen. Maar dan zullen we Hem ervaren als Iemand die ons liefdevol nabij is.

In de bijbel wordt verteld dat God op vele manieren onder ons heeft willen wonen. Toen het volk Israël in de woestijn was, maakten ze een tabernakel, als teken dat Hij in hun midden wilde zijn. Later woonde God in de tempel. In het Nieuwe Testament wordt duidelijk dat God in de mens Jezus onder ons heeft gewoond. En met Pinksteren kwam de Geest van God in ons hart wonen. Maar er is nog steeds een verschil tussen hemel en aarde, tussen de plek waar God woont en de plek waar wij wonen. In het boek Openbaring lezen we dat God eens en voorgoed bij ons komt wonen. Er zal dan geen scheiding meer zijn

tussen God en de mensen. Hemel en aarde worden weer één.

Vervolgens vertelt Johannes dat *God alle tranen uit onze ogen zal afwissen*. Het is het beeld van een liefdevolle vader of moeder die met een zakdoekje voorzichtig de tranen afveegt van de wangen van hun kind dat verdriet heeft. Dit is een prachtig beeld van een bewogen God, die met ons meevoelt als we verdriet hebben, die onze tranen wil afvegen en ons bij wijze van spreken op de schoot wil nemen tot het verdriet weer over is.

‘En de dood zal er niet meer zijn; geen rouw, geen geweent, geen smart zal er zijn want al het oude is voorbij.’ En Hij die op de troon is gezeten sprak: *‘Zie, Ik maak alles nieuw’*, zo schrijft Johannes. Niemand hoeft meer te sterven en niemand moet nog voorgoed afscheid nemen. Alles wat met de dood te maken heeft, zal er niet meer zijn. Niemand hoeft meer te huilen of zal nog pijn voelen.

Tenslotte lezen we hoe God zegt: *‘Ik ben de Alfa en de Omega, de oorsprong en het einde.’* De Alfa en de Omega zijn de eerste en de laatste letters van het Griekse alfabet. Met andere woorden, God is het begin van alles en alles zal uiteindelijk in Hem zijn bestemming vinden. We mogen dus op God vertrouwen en uiteindelijk

ook aan Hem ons leven toevertrouwen.

Onlangs is een goede vriend van mij gestorven. Op zijn gedachtenisprentje stond de volgende inspirerende tekst, die eveneens dat gelovig vertrouwen uitdrukt: *‘Sterven is je hand uitsteken naar God en weten dat Zijn hand klaarstaat om je op te vangen.’*

Lieve mensen, vanuit deze gelovige overtuiging zijn we hier op deze Allerzielenmorgen bijeengekomen en staan we even stil bij mensen die ons lief en dierbaar zijn en door de dood van ons zijn heengegaan. We vertrouwen hen toe aan onze God van Liefde en Leven. Bovendien is het belangrijk dat we als gelovige christenen niet alleen vandaag, maar regelmatig samenkomen in de kerk en elkaar blijven vertellen van die hoop die in ons leeft, het vertrouwen dat God eens alles nieuw zal maken, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar Hij ons allen, levenden en doden, voorgoed thuis brengt. En ondertussen mogen wij bidden en werken opdat het nu al hier op aarde een hemel mag zijn...

Peter Dierckx

Agenda Turnhout Oost

maandag 10 november 13.00 uur: fietsclub 1 OKRA Sint – Pieter
maandag 10 november 14.00 uur: wandelen FERM
maandag 10 november: kookles FERM

dinsdag 11 november 13.00 uur: schildersclub OKRA Sint – Pieter
dinsdag 11 november 13.00 uur: biljart OKRA Heilig Hart
dinsdag 11 november 13.30 uur: petanque OKRA Heilig Hart
dinsdag 11 november 19.00 uur: repetitie Sint - Pieterszangkoor

woensdag 12 november 09.30 uur: lijndansen OKRA Heilig Hart
woensdag 12 november 13.00 uur: regiocompetitie biljart OKRA Heilig Hart
woensdag 12 november 14.00 uur: zitdansen OKRA Heilig Hart

donderdag 13 november 09.30 uur: lijndansen OKRA Sint – Pieter
donderdag 13 november 10.00 uur: bowling OKRA Sint - Pieter
donderdag 13 november 13.00 uur: fietsclub 1 OKRA Sint Pieter

donderdag 13 november 13.00 uur: biljarten OKRA Heilig Hart
donderdag 13 november 13.30 uur: wandelclub OKRA Sint – Pieter
donderdag 13 november 13.30 uur: vergadering kerkraad Sint - Pieter
donderdag 13 november 14.00 uur: petanque Femma Heilig Hart

vrijdag 14 november 13.00 uur: kaarten en spellen OKRA Heilig Hart
vrijdag 14 november 13.30 uur: petanque OKRA Heilig Hart
vrijdag 14 november 14.00 uur: petanque OKRA Sint - Pieter

Adressengids

PE CLARA VAN ASSISI
Gildenstraat 3, 2300 Turnhout
peclaravanassisi@gmail.com
www.peclaravanassisi.be
Leidinggevend priester:
Moses Oguche
Steenweg op Oosthoven 172
gsm 0467 74 83 39
oguchemoses700@gmail.com
Meewerkend priester:
Samuel Boateng
Steenweg op Oosthoven 172
boatengpapacy@gmail.com
Coördinator: Dirk Godecharle
gsm 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Secretaris: Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

DEKEN
Emmanuel Tomfiah
Vrijheid 20, 2370 Arendonk
gsm 0465 55 56 31
tomfiahcssp@yahoo.com

GEOLOFSKERN
EMMAÛS
Charel Verhoeven
diaken
Sint-Antoniusstraat 51
2360 Oud-Turnhout
tel. 014 42 56 04
gsm 0499 96 91 58
karel.verhoeven1@telenet.be
Parochiesecretariaat
Schorvoortberg 60
emmaus.schorvoortberg@gmail.com

GEOLOFSKERN
TURNHOUT CENTRUM OOST
Moses Oguche
priester
Steenweg op Oosthoven 172
gsm 0465 55 56 31

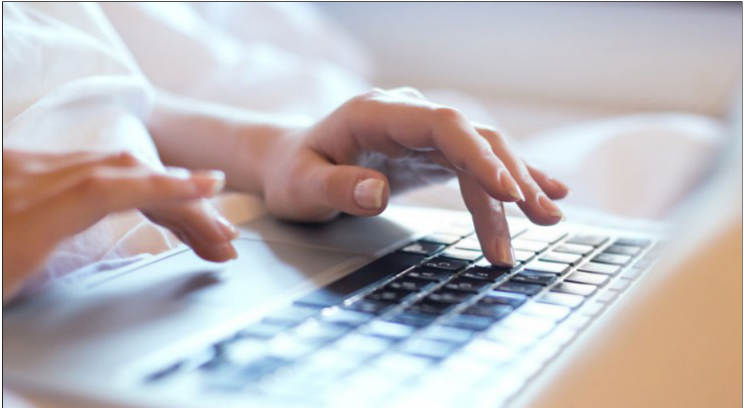
oguchemoses700@gmail.com

GEOLOFSKERN
TURNHOUT WEST
O.L.Vrouw Middelaars
Pinksterkerk
Secretariaat
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

AZ TURNHOUT
pastorale.dienst@azturnhout.be
Christa Vandenberk
pastoraal werkster
tel. 014 44 41 27
Nick Hannes
tel. 014 40 68 08
Philip Hens
tel. 014 40 68 37
Petra van Deursen
tel. 014 40 68 38

WZC SINT-LUCIA
GASTHUISZUSTERS
AUGUSTINESSEN
Herman Van Gorp
rector
gsm 0491 52 07 89

SINT-ANTONIUSKERK

Gelukkig is de mens die zich verdiept in wijsheid, die naar inzicht streeft, de wegen van de wijsheid overdenkt, haar geheimen tracht te doorgronden.

– Sirach 14,20–21

BOEKRECENSIE

Een tijd om te helen (Arjan Plaisier)

Voor Arjan Plaisier (emeritus-predikant en -scriba van de PKN) is in zijn nieuwe boek 'een tijd om te helen' het glas duidelijk (meer dan) halfvol. Als voortrekker van het platform 'Rome-Reformatie' is hij van mening dat de post-seculiere wereld van de 21ste eeuw ons dwingt na te denken over de noodzaak van een verzoenende integratie en uniformisering van de protestantse kerk (PK) met de Rooms-Katholieke kerk (RKK). Het is een thema dat vele impulsreacties oproept gaande van 'hoor jij nou wel wat je zegt' tot 'dat kan je mooi vergeten', of ook wel 'mooi op papier maar niet realistisch'. Het is dan ook geen weg zonder aanzienlijke hobbels, maar de vraag naar de waarde van een betrachte eenheid voor de kerk in het Westen en de relatie met de Oosterse kerken waar we eerder (1054) al afscheid van dienden te nemen is relevanter dan ooit.

In het boek schetst hij in eerste instantie de aanleidingen van de scheuring en wijst hij er fijntjes op dat deze scheuring heeft bijgedragen aan een post-seculiere maatschappij door 'het spirituele relativisme' binnen te brengen door een veelheid aan kerken te creëren in een wereld die zoekt naar houvast.

In het middendeel van het boek gaat hij nader in op wat hij bedoelt met die beoogde 'zichtbare' eenheid. Daar wordt het verhaal wat mistiger. Enerzijds pleit hij voor een duidelijke eenheid en integratie, ook op institutioneel vlak. Daarbij verwerpt hij trouwens de gedachte aan een vorm van 'terugkeeroecumene' waarbij de PK als uitgevolgde puber simpelweg terug zou vloeien naar de moederschoot van de katholieke (i.e. universalistische) kerk, belichaamd door de RKK. Daarvoor is de protestantse traditie de afgelopen 5 eeuwen te veel uitgegroeid tot een zelfstandige gestalte van het christelijk geloof. Een integratie betekent dat je bereid bent om zelf ook een fundamentele verandering te ondergaan. In de pastorale uitvoeringspraktijk kan je je daar nog wel iets bij voorstellen, maar als je eenmaal de dichtgecementeerde krochten van de dogmatiek openbreekt en binnentreedt lijkt dit, ook anno 2025, moeilijk haalbaar gelet op de posities van de Roomse 'congregatie/dicasterie van de geloofsleer'. Het lijkt me ook dat als te fel aan de structuur

van de sola's of andere fundamentele geloofspraktijken wordt gezaagd een gelijkaardige reactie -in gespreide slagorde zoals traditiegetrouw in de protestantse sfeer- ook van de PK te verwachten is.

Anderzijds, als je dus ambitieuzer bent dat een pragmatische toenadering, vaag eenheidsstreven of oecumenische koehandel moet je bereid zijn de harde theologische twistpunten met gestrekt been aan te vliegen. Dat probeert Plaisier dan ook en wel op typisch protestantse wijze, namelijk door alles uitputtend door te redeneren. Maar laat het nou net dat zijn dat continu voor kerkscheuringen zorgt en zorgt, een risico dat ook in deze oefening verscholen zit. Maar goed: waar gewerkt wordt vallen spaanders en ook in de RKK zijn er (onderhuidse) verschillen, maar daar bestaat de gevestigde praktijk erin daarover te zwijgen en onder de mat te vegen. Plaisier verwijst naar de wederzijdse erkenning van de doop als fait accompli en moedigt aan in deze taaie discussies onderscheid te maken tussen datgene dat elkaar uitsluit en datgene dat elkaar nodig heeft en verrijkt. Daarbij komt een lijstje aan thema's (dialectische paren) voorbij waarop onder meer de eucharistie, Maria, de paus, de bisschoppen, de ambtserkenning van de predikant, de voorrang van geloof of werken, en zoveel meer. Uitruil of polderen heeft hier geen zin, zelfs al zou je genoeg nemen met troostende verscheidenheid in een soort van verzoenende eenheid. De kerk moet meedelen op de bewegingen van de geest. Plaisier laat wel na te duiden waar het initiatief van

zo'n zoektocht ligt: bij het instituut kerk of bij de geloofsbasis. Die laatste bidt overigens toch ook al vaak in verbondenheid (Taizé). Opvallend is wel dat het middendeel van het boek gaat over de (verschillen in) 'religieuze uitvoeringspraktijk'. En laat nou net het wezenlijke van het geloof niet of nauwelijks onder woorden te brengen zijn, en dat te hard proberen dat wel te doen tot de bekende terugkerende wrijving aanleiding geeft.

Het boek is een dappere poging het denkbare en het haalbare dichterbij elkaar te brengen, een poging de beide kerken in evenwicht te houden agerend op elkaar sterktes. En focus op de tradities die elkaar aanvullen eerder dan uitsluiten. Iedere christelijke uitvoeringspraktijk bestaat uiteindelijk uit 3 componenten: het woord (protestanten), rituelen (katholieken) en de mystiek (orthodoxen) en die komen in wisselende vormen en combinatie van relevantie terug in alle christelijke denominaties. Dat negeren of massacreren is een falen de Geest te omarmen, een Geest die aanstuurt op verzoening.

Een verzoening die de verschillen respecteert en elkaars waarheid verstaat eerder dan dichtgemetseld. En dat tegen de huidige gepolariseerde tijdgeest in, als licht in de duisternis.

P.S. In overvloed geef ik u nog mee dat de recente studies inzake de religieuze remonte bij de Gen Z generatie aan het licht brachten dat de aard van hun relatie tot geloof/God centreert rond de behoefte aan identiteitsvorming en (levens)structuur, waarbij de respectievelijke geloofstradities waarop ze leunen als secundair en beperkt ondersteunend worden ervaren. En dat vooral de directe relatie met God zonder wereldlijke baggage primeert. Daar kunnen we van alles vinden maar heeft zonder enige twijfel implicaties op het bovenstaande en de toekomstige vormgeving van enige poging tot reconciliatie.

Arjan Plaisier, (2025), *Een tijd om te helen*, KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht, pp. 272

Recensie: Luc Nijs

Nostalgische Melodieën

Een reis door Opera, Musical & Film
met o.a. sopraan-soliste Diana Tiskovaite

VOCAAL ENSEMBLE CANTAT

o.l.v. Herman De Houwer
piano: Lotte Bayens

Zondag 9 november 2025 om 15.00 uur
(deuren open om 14.30 uur)

Tickets via Visit Turnhout VVK: €16
Kassa: €18
inclusief drankje

t.b.v. Marrakeshgroep: met vluchtelingen samen-werken aan thuiskomen in België
Vrije giften welkom op BE08 9734 5673 2112 t.b.v. Marrakeshgroep

Onze-Lieve-Vrouwekerk Zevendonk
Kapelweg 134, 2300 Turnhout

TWEEËNDERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

Zondagsgebed

Een toewijding die de hele dag blijft duren, herinnert me eraan hoezeer alles wat uit uw handen komt, levend en heilig is. Alles! Vol blijdschap kijk ik om me heen, alles vind ik mooi en ik voel de drang om te kussen wat in uw goddelijke gedachte is opgekomen en deel heeft aan uw leven en uw heiligheid. Ik maak geen onderscheid tussen wat rechtstreeks van U komt of tot ons komt via de mens, uw medeschepper ...

Levend en heilig zijn de sterren die ik in de verte zie, maar ook de grond waarop ik loop, de lucht die ik inademen, het licht dat me omringt! Hoe zouden we het kunnen nalaten om levend en heilig te zijn, wanneer heiligheid en leven onze wegen van alle kanten binnendringen?

Helder Camara

Uit: Eduardo Hoornaert, Helder Camara. Als het leven gave wordt, Halewijn/Adveniat, 2024

Otheo

Lees verder op otheo.be